

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

№ 107 (1058)

Sestdien, 1957. g. 7. septembrī

8. gads

Kolchoza talcinieki

Rudenīgā saule zeltī pa lielākai daļai jau nokoptās druvas vai kuplo labības statīņu rindas. Tomēr uz laukiem vēl mīlzums nepadarīta darba. Kolchozu laudim nav laika pat pienācīgi atlikt muguru, jo lauku bagātība vēl jānogādā klētīs.

Kopīgā cīņā par ražas novākšanu devušies arī uzņēmumu un rūpniecības strādnieki, iestāžu darbinieki un skolu audzēkņi. Šīs dienas, kad izšķiras bagātās ražas liktenis, neviens nedrīkst palikt nomalūs.

Vairāku mūsu rajona uzņēmumu un iestāžu darbaļaudis kolchozu laukos strādā ar pacilātu darba sparū. Par laikus sniegto palīdzību viņus slavē gan kolchoznieki, gan brigādiēri, gan kolchozu vadītāji. Sevišķi atzinīgi par saviem pilsētas palīgiem izsakās Čapajeva vārdā nosauktā kolchoza biedri. Un ir arī par ko, jo pusmēneša laikā 9 cilvēki no Līvānu stikla fabrikas te izstrādājuši kopā tuvu pie divi ar pus simta izstrādes dienu. Tas nozīmē, ka caurmērā katrs no viņiem ik dienas veicis pa divas normas.

Patiesību sakot, Čapajeva vārdā nosauktajā kolchozā visi talcinieki strādā labi, jo brigādiēri te prot organizēt un talciniekus pareizi sadala pie darbiem.

Palīgā sava rajona lauku darbarūķiem izbraukuši arī rajona patērētāju biedrības, spirta rūpniecības un celtniecības kantora strādnieki.

Viņu piemēram jāseko vairāk arī citu uzņēmumu un iestāžu darbiniekiem.

Neatsverami palīgi ir no Rīgas jūrskolas atbraukušie audzēkņi. Tikai kolchozu vadītājiem lielāka vēriba jāveltī šo svaigo spēku pareizai izmantošanai. Dažreiz varbūt vairāk būtu „jāpalīdz” pašiem palīgiem un protī, parādot un paskaidrojot kā darbi labāk veicami. Dabiski, ka talciniekiem uz lauka strādāt nav pierasts un tāpēc dažreiz neveicas. Cilvēki cenšas, bet darbs, kā saka, neiet no rokas. Te tad nu kolchozniekiem jānāk palīgā. No tā nav ko kautrēties ne lauku laudim, ne pašiem talciniekiem.

Vienam otram kolchozam lielāka vēriba jāveltī arī palīgu uzņemšanai, jo viņi lielākoties ir devušies uz kolchozu uz vairākām dienām un tur arī pārnakšņo. Kolchozam jārada pienācīgi apstākļi, lai strādnieki varētu labi atpūsties un pavadīt brīvo laiku. Talcinieku vidū vietējām komjaunatnes un partijas organizācijām jāpalīdz organizēt spraiga socialistiskā sacensība. Tās rezultātu sistematiskai atspoguļošanai plaši izmantojamas kolchoza sienas avīzes un zībeņi.

Arī kolchozu laudis nedrīkst ne mirkli aizmirst, ka talcinieku spēkos ir tikai palīdzēt un nevis veikt visus darbus. Tāpēc jāstrādā ar cieši vienotiem spēkiem, lai Lielā Oktobra 40. gadadienu sagaidītu ar bagātās šī gada ražas pārpilnām klētīm.

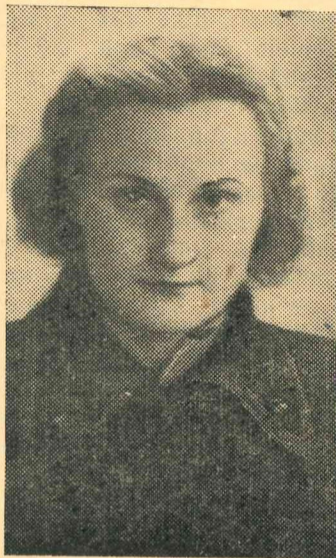
PĀRSKATS

par lauku darbu gaitu rajona kolchozos uz 8. g. 5. septembri procentos (pēc plānu komisijas ziņām)

№ p.k.	Kolchoza nosaukums	Nopļūts graud- augu	Izkulti graud- augi	Nopļūkti līni	Iesēts ziemāju
1.	Ciņa	98	41	90	56
2.	Nākotne	98	18	87	—
3.	Oškalna v. n.	94	26	74	71
4.	Kaļiņina v. n.	86	18	100	5
5.	Ziedošā vārpa	79	29	79	23
6.	Darbs	77	8	90	7
7.	1. Maijs	76	42	79	52
8.	Druva	74	62	92	52
9.	Draudzīgais maijs	73	44	68	76
10.	Latgales zieds	71	46	59	18
11.	Darba tauta	67	53	90	18
12.	Brīvais zemnieks	67	16	100	37
13.	Uzvara	66	47	93	43
14.	Vorošilova v. n.	66	56	92	7
15.	Zelta vārpa	64	45	100	7
16.	Stalīna v. n.	64	48	95	42
17.	Sarkanais karogs	62	23	92	100
18.	Molodaja gvardija	62	41	86	21
19.	Strauts	59	52	60	42
20.	Gaisma	58	33	56	12
21.	Čapajeva v. n.	58	28	96	34
22.	Dzimtene	57	57	78	—
23.	Molotova v. n.	56	41	95	5
24.	Padomju Latvija	53	19	75	58
25.	Leļļa v. n.	47	15	58	30

Ar labu darbu pirmrindniekos

Divu māsu socialistiskā sacensība

Savdabīga ir māsu Antonijas un Monikas sacensība. Abas viņas strādā par cūkkopējām, abas ir komjaunietes.

Komjauniete Antonija Baklāne — rajona komjauniešu un jauniešu lepnums. Pagājušajā gadā viņa bija labākā cūkkope — jauniešu rajonā. Ar savu darbu, ar saviem panākumiem Antonija izpelnījās sava dzimtā kolchoza „Gaisma” kolchoznieku uzticību un viņu šogad ievēlēja par rajona Padomes deputāti. Latvijas republikas jauno lauksaimniecības pirmrindnieku pirmajā salidojumā Antonija Baklāne saņēma goda rakstu un balvu.

Parādītā uzmanība un apbalvojumi jauno pirmrindnieci spārno jaunam darbam, jauniem panākumiem. Šogad Antonija apņēmusies iegūt pa 22 sivēni no 1 sivēnmātes. Jau saņemot pirmos šīgada metienus, puse no apņēmtās izpildīta. Iegūts pa 11 sivēniem no katras sivēnmātes. Tagad nāk rudens metieni. Rezultāti rāda, ka vidēji no vienas sivēnmātes līdz ga-

da beigām Antonija noteikti iegūs pa 22 sivēniem.

Māsa Monika neatpaliek no Antonijas. Jāsaka, ka viņai šogad pat vēl labāki panākumi. Pirmajā pusgadā Monika no savas grupas sivēnmātēm ieguvusi pa 16 sivēnu no katras. Acīmredzot, Monika aizsteigsies priekšā Antonijai arī gada beigās.

Bet tas netraucē abu māsu darbu. Viņas izpalīdz viena otrai, atbalsta viena otru gan ar padomu, gan roku darbu. Tā strādājot kopīgi arī darbs sokas labāk.

Monikas fotoattēls šodien ievietots rajona goda plāksnē. Bet tas neapgrūtina Antoniju. „Nepadošos”, saka viņa un strādā ar vēl lielāku prieku, ar vēl lielāku apņemšanos šogad gūt labākus panākumus nekā pērn.

Un kā lai nestrādā labāk, ja mūsu komunistiskā partija uzticējusi komjaunatnei lielu uzdevumu, ielikt visu sevi darbā, lai tuvākajos gados mēs panāktu ASV piena, gaļas un sviesta ražošanā uz vienu iedzīvotāju.

Daudz, daudz pūļu un laika prasa no komjaunietēm māsām Baklānēm viņu darbs fermā. Tajā jāpavada lielākā dienas daļa, tajā jāpavada daudzas naktis, kad gaidāmi un nāk metieni. Un kur tad vēl bekonu nobarošana. Antonijai viņu ir 37, bet Monikai 30. Aug sivēni, aug bekonī. No dienas dienā jārok daudz kartupeļu, jāplūc sakņu augu lapas, jānes sivēniem piens, jāzāgē malka. Viss, viss jāveic pašu rokām. Un visu gribas padarīt labāk, jo paveiktais darbs algo darītāju.

Māsas Baklānes par sivēnu saņemšanas pusgada plāna izpildi saņēma 9 sivēnus.

No tiem Monika 6 un Antonija 3. Izpelnītas arī daudzas izstrādes dienas. Tagad avansā māsas aizvedīs uz mājām ap 1,5 tonnas graudu. Ari naudas avansu ierakstos Antonijai un Monikai vienmēr lielākās sumas.

Pirmā grupa māsu Baklāņu nobaroto bekonu jau nodota. Tagad septembra pirmajā dekadē nodos vēl 20. Bekonu ātrākai nobarošanai labi noder viņu koptais 1 ha lielais piefermas lauciņš.

Komjaunietes Baklānes ir ne tikai čaklas saimnieciskā darba veicējas, bet arī aktīvas sabiedriskajā kolchoza dzīvē. Un visu to var paveikt katrs komjaunietis, katrs jauniešs, ja ir neatlaidība un apziņa, ka tev jāstrādā vienmēr labāk un labāk, un ka tu strādā visas tautas labā. Māsas Monika un Antonija Baklānes attaisno goda pilno komjaunieša vārdu un ir visa kolchoza lepnums.

Attēlā: (no kreisās) Antonija un Monika Baklānes.

T. Jukša, kolchoza „Gaisma” zootehniķe

TIKŠANĀS AR OKTOBRA REVOLUCIJAS DALĪBNIEKIEM

1. septembrī „Druvas” klubā notika jaunatnes vakars, kurā bija aicināti vecie revolucionāri bb. Greile un Kociņš. Viņi pastāstīja jauniešiem par to, kā viņi cīnījušies, lai iemantotu brīvību un patstāvību. Vecie komunisti aicināja kolchoza jauniešus nebaidīties grūtību, aktivāk

piedalīties kolchoza darbos, stiprināt draudzību un saliedētību, palīdzēt kolchozam veikt visus darbus un laikā norēķināties ar valsti valsts obligatajās nodevās.

Kolchoza priekšsēdētājs b. Pastars aicināja jauniešus pielikt visus spēkus, lai Oktobra revolūcijas 40. gadadi-

nu sagaidītu ar labiem panākumiem.

Par Oktobra revolūcijas notikumiem pastāstīja arī kolchoza „Druva” vecais kolchoznieks b. Gabriels Mālnieks. Pionieri pasniedza cieņīgiem puķes. Vakara dalībnieki noskatījās kinofilmas.

A. Skrūzmanis

Kolchozs apbalvo jaunos darba darītājus

Lauksaimniecības arteļa „Draudzīgais maijs” pusgada sapulcē uzaicināja visus skolniekus vasaras brīvlaikā piedalīties kolchoza sabiedriskajā darbā un noteica izstrādes dienu minimumu, atkarībā kādās klasēs mācās, no 40 — 60 izstrādes dienām. Ieteica kolchoza valdei, brīvlaikam beidzoties, labā-

kos darba darītājus apbalvot.

Pienāca 31. augusts. Kursiņu klubā sarīkots jaunatnes atpūtas vakars. Valdes priekšsēdētājs rezumē socialistiskās sacensības rezultātus starp skolniekiem vasaras brīvlaikā. Te nu arī tika realizēts pieņemtais lēmums. Lūk, Vitālijs Gulbinskis saņēma foto-

aparatu „Sputnik”, Juris Kuršītis arī fotoaparatu „Lubi-ceļ”, Antons Volonts — skolas portfeli. Pavisam apbalvoja ar goda rakstiem un balvām 12 skolniekus.

Nobeigumā b. Medusons novēlēja viņiem labas sekmes mācībās un vēl čaklāk strādāt savā dzimtajā kolchozā.

A. Lazdāns

Izstāde rajona universalveikalā

Augusta beigās rajona patērētāju biedrība organizēja saimniecības trauku izstādi.

Tē pilsētas darbaļaudis varēja apskatīt un vienlaikus arī iegādāties dažādus fajansa, porcelāna, stikla un metāla traukus. Ekspozītu vidū netrūka arī māksliniecisku izstrādājumu. Izstādes apmeklētāji bija sajūsmināti par glītām un praktiskām servīzēm, vāzēm, mākslinieciski apstrādātiem šķīvjiem un arī par lētiem, bet ļoti izskatīgiem un praktiskiem cita veida traukiem.

Izstādes dienās universalveikala saimniecības preču nodaļu pārpildīja apmeklētāji. Viņi izteica savas domas un vērtējumus par mūsu republikā ražoto saimniecības trauku sortimentu. Izraisījās pastiprināti dzīva tirdzniecība. Tikai vienā vien izstādes dienā veikala ienākumi, salīdzinot ar parastajiem dienas ienākumiem, pieauga desmitkārtīgi.

Jāatzīmē, ka izstādes organizēšana neizmaksāja dārgi—pavisam tikai 600 rubļus, bet tās devums bija liels. Pirmkārt jau rajona darba-

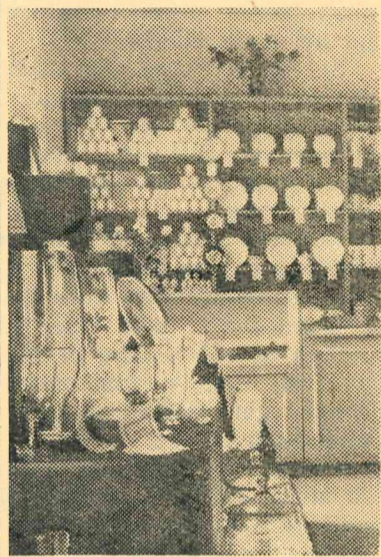
ļaudis plaši iepazinās ar mūsu rūpniecības ražojumiem.

„...Kas to varēja domāt, ka tos pašus vienkāršos šķīvšus, glāzītes un vāzes ražotik dažādus“, tā varēja dzirdēt runājam apmeklētājus.

Otrkārt, rajona patērētāju biedrība guva skaidru priekšstatu par to, kādi trauki mūsu patērētājus visvairāk interesē, kāda ir darbaļaužu gaume un to vēlēšanās.

Izstāde savu lieku reizi arī apliecināja mūsu vieglās rūpniecības lielās spējas ražot lētus, labus, praktiskus un reizē arī skaistus traukus.

Tagad pēc izstādes viss ir tikai tirdzniecības darbinieku rokās, lai to ko redzējam izstādē, varētu katrā laikā iegādāties mūsu veikalos. Viņiem jāiesniedz pieprasījumi

un lielākā daudzumā jāieved preces, tad darbaļaužu prasības būs apmierinātas. Un tas ir galvenais.

Attēlos: saimniecības trauku izstāde rajona universalveikala saimniecības preču nodaļā.

K. Braslaveca

VAI APKURINĀŠANAS IERĪCES KĀRTĪBĀ?

Daudzreiz ugunsgrēks izceļas tāpēc, ka nav kārtībā plītis un krāsnis, kā arī neievērojot to apkurināšanas elementārākos ugunsdrošības noteikumus, tās kurinot. Šie noteikumi ir ļoti vienkārši un katrs tos var viegli izpildīt.

Bez krāšņu sagatavošanas ziemas periodam ir jāievēro arī vienkāršākie to eksploatācijas noteikumi. Kurinot krāsnis, nekādā gadījumā nedrīkst tās pārkarstēt, lietot degošos šķidrumus, kā arī nedrīkst ļaut tās kurināt bērniem, tāpat atstāt tos bez uzraudzības. Kurinot plītis, durtiņas jāaizver.

Šādu ugunsdrošības noteikumu pārkāpšanas gadījumā pie mums ir bijis daudz. Piemēram, pilsonē N gandrīz nodedzināja māju, tāpēc ka dzirkstele no plīts ielēca kurvī ar kūdru, kurš stāvēja pie plīts durtiņām. Tā kā kūdra deg lēni, tad to uzreiz nepamanīja. Saimniece bija izgājusi no mājām, kad kaimīņi pamanīja ugunsgrēku un to likvidēja.

Tāpat pilsonē M, kura strādāja kā apkalpotāja, gandrīz nodedzināja kantori un noliktavu, jo kurinot bija pārkarstēta krāsnis un aizdegās aiz tās aizmestās lupatas. Ugunsgrēks tika likvidēts ar ugunsdzēsēju biedrības darbinieka Ozola palīdzību.

Lai novērstu ugunsgrēka gadījumus, sistemātiski jāpārbauda krāšņu drošība, ne retāk kā reizi pa diviem mēnešiem jāveic dūmvadu tīrīšana, izgrābtos pelnus un ogles rūpīgi jāaplej ar ūdeni.

Ievērojot šos vienkāršos noteikumus, mēs izvairīsimies no ugunsgrēku gadījumiem, kam par iemeslu ir bojātas apkurināšanas ierīces.

P. Kašajevs

Vēstules redakcijai

Mēs tikāties ar festivala dalībniekiem

Kaut gan sestais Vispasaules jaunatnes un studentu festivāls ir jau noticis, taču šie miera, prieka un liksmes svētki vēl ilgi paliks atmiņā.

Lai atkal un atkal klausītos par festivalu, nesen kolchoza „Nākotne“ klubā bija sarīkots vakars — tikšanās ar festivala dalībniekiem un turistiem. Ar lielu sajūsmu par festivala dienām pastāstīja jaunā kolchoza „Nākotne“ kolhozniece Anna Kūka.

—Miers, draudzība, vienotība — bija festivala devīze, — teica noslēgumā b. Kūka.

Runāja arī festivala dalībniece daugavpiliete b. Vu-

na, kura kā talciniece palīdz kolehozam „Nākotne“ novākt ražu. No 121 zemes Maskavā bija sabraukuši vairāk nekā 30 tūkstoši delegātu un citu viesu, apmēram 70 tūkstoši jauniešu no brālīgajām padomju republikām. „Visās valodās Maskavai un visai pasaulei pāri skanēja jaunības un miera dziesmas“, teica Daugavpils kora dalībniece V. Vucena.

Ar lielu uzmanību vakara dalībnieki klausās stāstā par festivalu. Viņi strādās ar vēl lielāku apņēmību. Vēl labāk un plašāk izvērsīs arī kolchoza pašdarbību.

S. Kursīte

Viņi nosargāja sabiedrisko īpašumu

Kas gan nepazīst kolchoza „Uzvara“ labāko cūkkopi b. Briedānu. Viņš ir arī kolchoza ugunsdzēsēju komandas priekšnieks. Šo savu pienākumu viņš veic tikpat apziņīgi kā cūkkopja darbu.

Nesen kolchoza teritorijā esošās Zosēnu krejotavas motorista b. Geidāna neuzmanības dēļ motora telpās izcēlās ugunsgrēks, kas strauji vērsās plašumā un drau-

dēja izpostīt visu krejotavu.

Nelaimi ieraudzīja kolchoza ugunsdzēsēji. Savlaicīgi piesteigušies Francis Lazdāns un Pēteris Briedāns ugunsgrēku likvidēja, dzēšanai izmantojot ķīmiskos ugunsdzēsības aparātus. Kolchoza ugunsdzēsēji Lazdāns un Briedāns pelnījuši atzinību par izglābto krejotavas ēku un vairākām mašīnām.

O. Pārups

Kaut vai nedaudz pieklājības

Gadās tā, ka Rudzētu ciema veikals ir slēgts pat dažās „neizejamās“ dienās. Tā tas bija arī 3. septembrī. Šoreiz gan slēgtas bija tikai veikala durvis, bet logi neaizslēgti.

Rudzētieši staigāja ap veikalu un nevarēja saprast vai viņus ielaidīs vai nē. Kad kāds pārdošnieks ieskatījās veikala logā, viņam preti parādījās nezināma vīra pagūru izmociņa seja. Šī seja samirkšķināja sarkanās iekaisušās acis un atvērusi rīkli līdz ausīm, nelabi iebrocās:

—Veikalnieka nav...! Slēgts! Poņatno?!

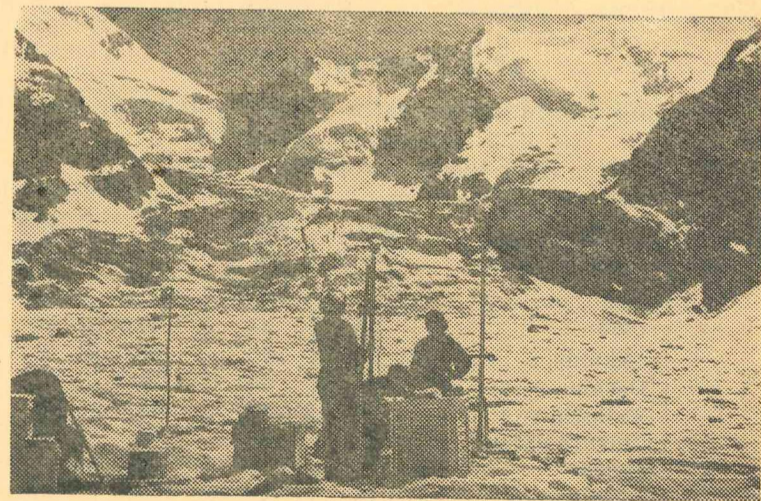
Pārdošnieks gandrīz apēdās dubļos. Viņam caur smadzenēm izskrēja tikai viena doma: „Veikalvedes nav. Zagļi!“ Un viņš savukārt jau vēra muti, lai sauktu:—Pa-alīgā! Tikai par laimi viņu nomierināja kāds cits:

—Neuztraucieties, biedri, tas veikalvedes b. Bistrovass vīrs. Pati viņa Līvānos pēc precēm, bet šis sargā māju.

Nu skaidrs. Tikai jāpiezīmē viens, kaut arī viņš, kā teikt, viņas uzticības persona, kas vienkārši maisās pa veikalu, tad tomēr pieklājība un laipnība nebūtu lieka arī viņam.

H. Rudzāts

PADOMJU DZIMTENĒ

Kirgizijas PSR. Kirgizijas PSR Zinātņu akadēmijas Tjanšana kalnu augstieņu fiziskās ģeografijas stacija pēta mūsdienu apļedzījumus Tjanšanā pēc starptautiskā ģeofiziskā gada programmas.

Kirgizijas zinātnieki pētīs saules radiāciju un tās iespaidu uz ledāju kušanu, sekos temperatūras režīmam, veiks hidro-metriskos pētījumus virs ledājiem.

Attēlā: uz Kara — Butkakškas ledāja aktinometriskā laukuma.

TASS fotochronika

Redaktore H. JEROFEJEVA

Atklāta abonentu pieņemšana 1958. gadam tautas demokrātijas valstu

Laikrakstiem un žurnāliem Parakstīšanas pieņem RSK Preses apvienībā līdz 1957. gada 25. septembrim.

Jasinska Matilde Jura m. dzim. 1919. gadā, dzīv. Līvānu rajona, Rožupes ciema 1/a „Ziedošā vārpa“ ierosinājusi laulības šķiršanu pret savu vīru Jasinski Pēteri Aloizija d. dzim. 1922. gadā, dzīv. Līvānu rajona Rožupes ciema 1/a „Ziedošā vārpa“.

V. Lapa

DARBA MŪŽS

Šie svinīgie mirkļi lika atcerēties gan darba biedriem, gan pašai jubilei darba gaitas pirmos soļus un visu darba gājumu. „Sākums nebija viegls“, atzina skolotāja M. Vilmeniņa. „Skolotājas gaitas uzsāku Preiļu apkārtnē Anspoku skolā, kur trūka telpu, nebija noteiktas programmas, laiku pat strādāju bez algas. Bet griba būt par skolotāju, mīlestība uz šo darbu palīdzēja pārvarēt grūtības. Tas bija sen—1917. gadā“.

Kopš tā laika aizritējuši četrdesmit darba gadi. Skolotāja Vilmeniņa prasības pret sevi bijusi stingra un nelokāma. Visi viņu atceras kā principālu, patiesu, neatlaidīgu, bet reizē arī sirsniņu skolotāju. Nekad viņa nav žēlojusi pūļu, lai savu priekšmetu audzēkņiem iemācītu

teicami. Bijušā audzēkne, Rudzētu vidusskolas pionieri vadītāja b. Lauska, apsveicot bijušo audzinātāju un skolotāju, teica: „Ļoti sirsniņi, mīlo skolotāj, es pateicos par dotām zināšanām, tās man dzīvē ļoti noder“.

Savu darbu skolotāja Vilmeniņa vienmēr padarīja līdz galam. Lai arī daudz sirmu pavedienu matos ievija šis darbs, skolotāja ar apbrīnojumu pacietību izlaidāja katru sava audzēkņa rakstu, pārskatīja to vēlreiz un tad tikai atdeva atpakaļ.

Daudz no sirmās pedagoges varēja mācīties jaunākie skolotāji un audzēkņi kārtībā un noteiktībā.

Ne mazums pūļu veltīts skolēnu mākslinieciskai audzināšanai. Ilgus gadus

skolā vadot dramatisko pulciņu, skolotāja Vilmeniņa gan sagatavoja lūdzības skolotājiem, gan pati piedalījās skolotāju kolektīva dramatiskā jād pulciņā, gan palīdzēja grimēšanas mākslā.

Darba biedru vidū pieredzējušā skolotāja vienmēr bija izpalīdzīga un atsaucīga. Daudz viņa palīdzējusi jaunākajiem biedriem grūtākos metodiskajos jautājumos, dalījās darba pieredzē.

Neskatoties uz gariem darba gadiem skolotāja Vilmeniņa saglabājusi možu garu, nav rīmusi viņas interese par audzināšanas darbu. Atziņums — Es vēl atnāksu uz skolu — liecina, ka viņa arī turpmāk būs Līvānu 1. vidusskolas kolektīva vidū, palīdzēs jaunākajiem biedriem ar savu pieredzi un gudro padomu.